

Posudek na bakalářskou práci Romana Matouška: „České nevládní organizace a rozvojová intervence“

Bakalářská práce Romana Matouška má 40 stran včetně anglického abstraktu, seznamu literatury sestávajícího se z 60 titulů a přiloženého vzoru rozesílaného dotazníku.

Posudek lze nepochybně začít otřelým tvrzením, že téma předkládané práce může být považováno za aktuální a zajímavé. Ještě před několika lety by navíc bylo možno dodat, že jde také o téma v české literatuře nepostižené. To však dnes již tak neplatí – tím spíše může „zasvěcený“ čtenář ocenit autorovy „kritické pohledy na rozvojovou intervenci“ inzerované v úvodu a několikrát realizované v dalších částech.

Budu pokračovat zaběhlou terminologií a konstatuji, že předkládaná studie je logicky strukturována. Roman Matoušek postupuje od obecného ke specifickému, tj. od diskuze celkového chápání rozvojové problematiky přes detailnější rozbor české literatury ke kapitolám specifitějším, věnovaným roli neziskových organizací s pokusem o vlastní dotazníkové šetření a hodnocení českých neziskových organizací.

V úvodní kapitole lze poukázat na autorovo zajímavé koncepční oddělení oblastí tzv. rozvojové intervence a rozvojové politiky, které působí v rámci dosud nepříliš ujasněné terminologie oboru poměrně srozumitelně. Tím je zároveň osvětlen název práce a specifikováno její zaměření na první ze zmiňovaných oblastí.

V kapitole č. 4, která přibližuje roli nevládních organizací v rozvoji, je možno souhlasit se zdůrazněním různorodosti těchto subjektů stejně jako dopadů jejich aktivit. Trochu nadbytečně může v diskutovaném kontextu působit poměrně detailní popis myšlenky „fair trade“ na str.17-19. Část tohoto prostoru mohla být věnována např. vypíchnutí rozdílných rolí organizací v rozvinutých a rozvojových zemích (resp. otázkám jejich spolupráce) nebo dalším alternativním hnutím (např. Světové sociální fórum).

S ohledem k vlastním přínosům je stěžejní částí kapitola č. 6, kde jsou mimo jiné shrnuty výsledky vlastního dotazníkového šetření. Je škoda, že se nepodařilo shromáždit statisticky významnější množství odpovědí, nicméně i provedenou „příkladovou“ analýzu považuji za přínosnou.

Pokud se od školitele očekává, že bude práci spíše chválit, není to v tomto případě příliš složité. Vedle obsahové stránky si cením velmi dobré orientace autora v související literatuře a hlavně jeho širšího náhledu na danou problematiku. Způsob zpracování je navíc dobrý i po slohové stránce, přičemž lze také ocenit skutečnost, že se do diskutovaných myšlenek příliš nezamotal a dodržel rozsah úměrný tomuto typu práce. V souhrnu proto považuji práci za nadstandardní a doporučuji k obhajobě.

V Praze 11.6.2006

Josef Novotný

